

Op donderdag 18 september zitten we allemaal op de vlucht naar Johannesburg. We-dat zijn Nadine,Peter,Stephen,Esther,Jantine,Mieke,Maryse,Leo,Silfke en ik (Marjan)-vertrekken met een half uur vertraging,maar komen mooi op tijd aan.Jeeps ophalen en 10 minuten rijden naar de Avantgarde Lodge.Zou je zeggen....ware het niet dat de Tomtom ons na het missen van een afslag bijna half Jo'burg laat zien.Uiteindelijk zijn we pas om 00.30 op plaats van bestemming.Blijkt ook nog eens dat een medewerker van de lodge een uur op de luchthaven heeft gestaan om ons op te halen !

Uiteindelijk is het 1.30 voor we ons bed opzoeken.

Vrijdag 19 september

Na een paar uurtjes slaap in onze luxe bedden en een prima ontbijt vertrekken we om 9 uur naar Tzaneen,de plaats van waaruit we onze checks zullen doen.

Het eerste deel van de tocht is niet heel boeiend,later wordt het interessanter en zien we zelfs nog 3 giraffes.De savanne maakt plaats voor dennebossen en theeplantages.Rond 15 uur komen we bij de Tambotilodge aan .Wat een plek! Beetje koloniaal,elke kamer anders ingericht,tropische tuin en zwembadje.Niks mis mee.

Nadine en Peter gaan medicijnen halen.Rond 17 uur even borrelen,een uur later aanschuiven voor een (sjiek) diner,bereid door chefkok Peter en geserveerd door de altijd stralende Gloria.Ondertussen houdt Nadine een inleidend praatje.

Gesteund door Kinderfonds Mamas worden hier fantastische vrouwen (Mamas) geholpen in hun werk om het leven van kinderen in armoede wat positiever te maken.Onze missie vindt plaats in de Valoyi Valley,gelegen op zo'n 100 km van het Krugerpark.De vallei omvat 32 dorpen waar een derde van de bevolking werkloos is en 70 % in bittere armoede leeft .Ook is Aids een groot probleem.De regio waar wij naar toe gaan heet Valoyi Trust.

Tot halverwege de avond nog lekker buiten gezeten.

Zaterdag 20 september

Om 8 uur zitten we weer aan het ontbijt,daarna gaan we alle spullen ordenen,vitamine-en ijzertabletten uittellen,pleisters knippen.We doen dit op het overdekte,maar open terras boven ,en het is koud !

Rond 11 uur komt Mama Queen,afrikaanse naam Sisiweh,ons ophalen voor een visit aan Valoyi Trust,waar we met zang en knuffels worden verwelkomd door de lokale vrouwen.Indrukwekkend en hartverwarmend !Wat een leuke vrouwen,lekker gek af en toe,wat we merkten bij het foto's maken: ze willen allemaal met ons op de foto,in alle mogelijke samenstellingen,telkens weer,en onder luid gelach.Hilarisch.ze lieten ons het (nieuwe) gebouw zien waar elke dag ruim 100 kinderen komen,een soort BSO voor kleintjes.Goed uitgeruste lokalen waar themahoekjes zijn voor het leren omgaan met cijfers en letters.Wat me

raakte was een speelhoekje met knuffels en poppen waar de kids bv thuissituaties kunnen naspelen. Zo kunnen de leidsters bv zien nagaan in welk huishouden er iets niet goed zit.

Er is ook een flinke groentetuin en in de keuken hangt een eetschema voor de betreffende week. Het lijkt hier allemaal goed voor elkaar. (Toch zien we ook hier later veel anemieën).

Terug naar Tamboti Lodge, waar we de eerste evaluatie doen: wat brengt je hier, wat is je leerdoel, je verwachting, enz. Daarna eten bij Crawdaddy's, een leuke tent met lekker eten. Tijdens het eten had ik al het idee: wat voelt dit team al goed!

Zondag 21 september

Onze eerste checkdag. Na een tijdje rondrijden in de omgeving vonden we mbv Queen uiteindelijk waar we moesten zijn; een groot kaal veld in Manlhakazi. Er zaten al een paar kinderen, maar nieuwsgierig als ze zijn werden het er al snel heel veel meer!

In no time stonden er tafels en stoelen en konden we beginnen. Lekker buiten, het weer werd steeds beter, dus warmer. De meest exotische namen kwamen voorbij, zoals Precious, Blessing, Princess, Achieve (!?), Surprise...

Wat weer een schatjes, inclusief snottebellen.

Er werd voor een geweldige lunch gezorgd waarna we weer energie hadden voor deel 2. Uiteindelijk zagen we 222 kids. Niet gek voor de eerste dag. Opvallend was hier het aantal met Bilharzia, o.a. aan te tonen met bloed in de urine. Bij dit dorp loopt een rivier, dus niet zo verwonderlijk.

Maandag 22 september

Dag 2. Checken op het center waar we de eerste dag de rondleiding van Queen hebben gehad. Een leuk weetje is trouwens dat veel afrikanen zowel een engelse als afrikaanse naam hebben. Ik vroeg aan Queen hoe zij aan haar naam kwam; toen zij werd geboren was Queen Elizabeth op bezoek in Zuid-Afrika. Veel namen hebben te maken met een bepaalde gebeurtenis. Wat bv te denken van Election!

Mieke en Stephen beginnen bij het bloedprikken, Silfke en ik doen het meten en wegen. Wij zaten binnen, de artsen zaten buiten in de schaduw, later in de volle zon, wat Esther en Jantine heerlijk vonden. De locals en vertalers beschermden zich met kleurrijke parasols.

Maryse voelde zich niet goed en zocht een rustig plekje binnen. Leo en Peter bemanden de apotheek vanuit de laadbak van de jeep.

Een van de mannelijke hulpen was Harry, hij was geweldig met de kids, wist ze heel goed op hun gemak te stellen. Ook het tandenpoetsinstructiestation (leuk scrabblewoord) werd door een van de locals bemand. Mooi gezicht !

Kort na de lunch kwamen er over de heuvel ineens hordes in blauw uniformen gehulde leerlingen en moeders met baby's aanlopen. Het leek wel een bijbels tafereel. Nadine maakte een selectie, dit was echt te veel. Veel leerlingen werden weggestuurd, is toch altijd een moeilijk moment.

Hoe is de screening gedaan ?

Uiteindelijk hebben we toch weer ruim 200 kinderen gezien.

Ook vandaag weer de meest fantastische namen: Blessmore, Almighty, Wisdom, Wiseman, Perfect en de al eerder genoemde Election, om er maar een paar te noemen.

Vandaag hebben Leo en ik ons op het invoeren van de CRF's gestort. Na het eten en evaluatie zijn we nog een tijdje doorgedaan, maar om 22 uur ging het kaarsje echt uit.

Dinsdag 23 september

Op de derde dag blijkt Maryse longontsteking te hebben, wat een pech ! Ze blijft achter als wij naar het Center om op Queen en haar gevolg te wachten, want waar we naar toe gaan is nogal lastig te vinden. Het schooltje heet Akabani Junior Primary school, en bij de ingang wappert fier de zuid-afrikaanse vlag.

Onder luid kabaal worden we binnengehaald, er zijn heel veel kinderen ! Snel een plek zoeken waar we onze stations neerzetten, liefst in de schaduw natuurlijk. De directeur van de school, een aardige zeer weldoervoede man, is zeer betrokken bij wat we komen doen. dat geeft een goed gevoel.

Bij het meten en wegen had ik een geweldige hulp aan Lucy. Ze is er de hele week bij geweest en elke dag even enthousiast. In het begin verliep alles erg gedisciplineerd, daarna werd het veel te druk en werden de kids ook onrustig.

vandaag alleen maar 5- en 6 jarigen gezien die per klas werden ingeschreven, in een treintje achter elkaar naar de inschrijftafel. Dat betekende al snel dat ik de tabel van lengte/tabel uit mijn hoofd kende en dat gaf -helaas- een beetje gevoel van productiewerk.

Neemt niet we dat er ook hier weer de nodige schatjes waren, met namen als Excellent, Agreement (!?) , Bright, Success, Innovation en Happy.

Vandaag was Harry een grote hulp bij de apotheek. Wat is die man toch leuk met kinderen !

Om 16 uur sharp gaan we weg omdat Nadine nog naar de apotheek moet. We lopen met z'n allen de enorme apotheek/drogisterij binnen en kijken wat rond. Ons oog valt op een enorme afdeling met allerlei stimulantia.... Dit ontlokt

Leo 's avonds bij de evaluatie (als naar hoogte-en dieptepunt van de dag gevraagd wordt) de uitspraak : "doe mij nog maar een zakje hoogtepunten ! "

Na het weer heerlijke eten met oa lamsvlees gaan we nog even borrelen in de "mannengrot ",de kamer van Peter en Stephen,waar een lekkere zithoek is.

Woensdag 24 september

Dag 4,we checken weer op het Center.Het is Heritage day,en op feestdagen is het altijd maar afwachten hoeveel bezoek we krijgen.

De dames,inclusief Queen,zien er fantastisch uit,uitgedost in kleurige,zwierige jurken en prachtige kralenkettingen.

Vandaag zien we de kids van Msiphani Village,het loopt al snel storm,het is een enorm gehuil en geschreeuw.In de loop van de dag loopt het kwik op tot een graad of 35,tijd voor de dokters om te verkassen naar een plek in de schaduw.Opvallend is het grote aantal moeders met kleintjes op de rug.Wat trouwens ook opvalt al deze dagen is het grote aantal kids met abdominal pain.Als je dan doorvraagt blijkt in veel gevallen dat ze gewoon buikpijn hebben van de honger...Triest hoor,dat breekt je hart.dan heb je ook geen energie.een aantsl geven we ORS,en we zien ze voor onze ogen opknappen.

Hier zien we gelukkig een klasje kleuters dat in een kring een maaltijd krijgt.Daarna gaan ze met z'n allen tegen elkaar aangekropen een middagdutje doen,te schattig voor woorden.

We zien weer ruim 200 kinderen,goeie opkomst dus.

Vooruit,omdat het zo leuk is nog een paar namen :wat te denken van Enough (zal de laatste zijn),Remember,Brave (een schattig klein ventje ,mijn favoriet van vandaag),Desire, Witness en Present.

Maryse heeft zich even laten zien maar voelt zich nog steeds niet veel beter.

Donderdag 25 september

Op deze dag voelt ook Silfke zich niet lekker en blijft "thuis " als wij in Giyani gaan checken op de primary school.Vanuit deze plek zien we heel in de verte het center liggen.Op het schooltje zitten 640 kids in allemaal groene uniformen,en ze kunnen vreselijk veel kabaal maken.

We zetten onze spullen onder het enorme golfplaten afdak voor de lokalen neer.Hier staan normaal de auto's van de bobo's,vermoeden we.De leerkrachten zijn vooral forse ongemotiveerde vrouwen die we er met de haren bij moeten slepen.Dit in tegenstelling tot de oudere leerlingen die ons helpen: met volle overgave helpen ze de kleintjes met het innemen van de medicijnen en vertellen over de dosering.Ook als vertaler bij de artsen doen ze goed werk !Voor de lunch

hebben we al ruim 150 kids gezien ,na de lunch nog een stuk of 90.Uiteindelijk had iedereen het ook wel gehad,het werd (ook onder het afdak) veel te warm.

Zelfs na het checken was de directeur teleurgesteld dat we niet al zijn leerlingen gecheckt hadden....

Leo en ik hebben een heel stuk zitten invoeren in de board room.Poepchic,duur meubilair,totaal misplaatst.geeft toch een vervelend gevoel,hoor.Kan het geld niet anders besteed worden ?

We gaan hier toch met een beetje raar gevoel weg.Aan de kids ligt het niet.

Nog maar een rijtje ? Thanks,Vision,Forgive (dan voel je je toch niet echt gewenst),Papa,Salvation,Admire en Forget...

Teug in de lodge spreken we weer af om bij Crawdaddy's te gaan eten.Op het moment dat we in de jeeps stappen komt kok Peter bijna in tranen naar buiten Hij heeft voor ons gekookt en had niet begrepen dat we er niet zouden zijn.Dan toch maar morgen de stad in.

Na het eten de dag nog even doorgenomen in de mannengrot en om 22 uur richting bed.

Vrijdag 25 september

Op dag 6 checken we in Babanana Village,een dorpje met een echte afrikaans sfeertje.We zien eerst de kleintjes van de creche,herkenbaar aan hun oranje shirtjes,opvallend weinig anemieen hier.Tijdens de lunch vertelde Nadine dat we nog 30 kids van de creche doen en daarna nog 100 wat grotere van een ander schooltje ! We zitten er allemaal doorheen op een gegeven moment,het is zwaar.Toch proberen we gemotiveerd te blijven.

Uiteindelijk wordt besloten geen Hb's meer te prikken omdat we wat materiaal willen overhouden voor morgen,de laatste dag,we geven vandaag veel multivitamines uit.

Als we terugkomen in de lodge is Timon,de vriend van Esther gearriveerd.Na het eten nog een afzakkertje in de grot en rond 22.30 zoeken de meesten hun eigen nest op.

Zaterdag 26 september

Zevende en laatste dagje.We sluiten af het op het Center en hebben geen idee hoeveel kids we kunnen verwachten.Het blijkt heel rustig,als we afsluiten hebben we toch nog 60 schatjes gezien.De teller staat nu op ruim 1400,natuurlijk geen doel op zich,maar jemig,wat hebben we hard gewerkt !

Voor de lunch gaan we spullen schoonmaken,tellen en inpakken,erna is het tijd om afscheid te nemen van onze geweldige lokale crew.Wat hebben ze de hele

week hun best gedaan ! Queen krijgt de overgebleven tandenborstels mee om later uit te delen.Dag Valoyi Center...

Bij de terugkomst in de lodge krijgen we de laatste order van Nadine :horloges af , mobiel uit je broekzak en spring in het zwembad voor de groepsfoto. Grappig, ze had helemaal niet verwacht dat we dat ook werkelijk zouden doen,maar ja,we zijn ook van die volgzame typjes , he ?

Inmiddels is ook Gerlof,de man van Jantine aangekomen.

Na de eindevaluatie gaan we nu wel eten bij Crowdaddy's.Gezellig !

Nog een paar uurtjes aan de rand van het zwembad en kort voor middernacht naar bed.

Zondag 27 september

De hemel huilt,het regent en het is tijd om afscheid te nemen : Leo,Maryse (niet volgens plan) en ik gaan terug naar Jo'burg , Esther en Timon gaan via het Kruger naar Mozambique en de rest hoopt op een meet en greet met de Big 5 in het Krugerpark.

Wij komen rond 15 uur aan in de vertrouwde Avantgardelodge,het is koud en het stormt zowat !

Symbolisch einde van een geweldige week waarin we keihard gewerkt hebben en een klein beetje ontspannen.

Wat waren we een goed stel met z'n allen, en dan bedoel ik niet alleen ons kluppie,maar ook alle lieve betrokken mensen aan de andere kant.

Cliche misschien , maar wel waar : je moet de klus toch met z'n allen klaren.

Nou,dat is gelukt !

Marjan Bolt